

מסורת הש"ס

(א) (כ"ב טו, ב) (לפיל ט)
 חנה יג: חגיגה י: סנהדרין
 סב: זכח"ס מז: כריתות
 יט: א) (לפיל ט) לקמן
 סא: ד) (לפיל נא) וסס
 נפתח, (ס) (ד"ה אחר)
 (ז) ר"מ מ"ג, (ז) רש"י מ"ג
 (ח) (ד"ה ויקא) (ט) צ"ל לר'
 יוסף יעב"ץ.

תורה אור השלם

1. וְרָא מִלֵּאךְ יוֹ אֵלֵי
כִּלְבָּת אֵשׁ מִחוּל הַסֶּהַר
וְרָא חֲדָה הַסֶּהַר בְּעֵר
כָּאֵשׁ וְהִסְגָּה אֵינֶיּוּ אֶבֶל
שְׂמֹת כּוּ
2. בּוֹרָא נִיב שְׁלֵמִים
שְׁלֹמֹם שְׁלֹמֹם לְחֻקֹּם
וּלְקֻבֹּם אִמֵּר יִי
וּלְקֻבֹּתֵי: שְׁעִירוֹ נוֹ יִי
3. כִּי חֲצֵא אֵשׁ מִקְצָא
קִצֵּים וְנֹאכָל דְּרִישָׁא וּ
הִקְמָא וְשִׁדְרָם אֵשׁ
יִשְׁלֵם הַמְּבֵרִי אֵת
הַבְּעִירָא: שְׂמֹת כּוּ ה
4. וְלִקְחָתָם אֲגִידַת אוֹכֹם
וְטִלְכָתָם בְּדָם אֵשׁ אֵשׁ
וְהִתְעַבְּתָם אֶת הַמִּשְׁקָף
כָּל שְׁמֵי הַמְּזוּזָה וְ
דָּם אֵשׁ בְּקָף וְאָתָם
לֹא תִצְאוּ אֶת מִפְתָּח
בֵּיתָ עַד קִיר:

שמות יב כב
5. ואמרת לאדמת
ישראל כה אמר ה' הנני
אלך ודוצאתי תרבי
מתערה והקרת ממך
צדיק ורשע:
יחזקאל כא ח
6. הנציד אבר ואין איש
שם על לב ואנשי חסד
נאספים כאן מבין
מפני הרעה נאספו
הנציד: ישעיהו נא א

גליון הש"ס

גם' או סיכעי ליה לחלק.
עין מולין דף פו ע"ב תוס'
ד"ה לחלק וז"ע:

הכונם פרק ששי בבא קמא

מלפא. ע'ים דק'ס: **י'כס.** כא'לס מדבר מנענע שפתי ורוח
י'ואל: ל'היו כוורס. דחייב משום מלכה בשבת אע"פ שהרוח
 מסיעתו כשהוא מגביה התבואה ברחם שקורין פלי"א: **מד אפר.**
 דלא אהי איור: **קנן** ש'ינה ברוח מ'ינס. כשמחמיל לננות לא

מַעֲבִיר בְּכָךְ וּבִתְחֵלָה רוּחַ שְׁלֵמָה מִזֵּינָה
וּלְבָבוֹ מִתְלַחֵם לֵאלֹהִים פִּתְיוֹן אֲדַעְתָּהּ
הוּא. אֲבָל זוֹרֵה לַעֲנִין שָׂבֵחַ סָגִי הַ
כְּרוֹחַ מִזֵּינָה וְהַכִּי אֵיטִיוֹן: **לְמַדָּה**
לְמוֹרִי. לָשׁוֹן אִשְׁתָּה מִמִּירָתָה
(נַחַח דָּף סו.) חֲמִימוֹת. כְּלוֹמֵר שֶׁלֹּא
יִפְסַח מִמֶּנּוּ אֲלֵל בְּנִשְׁמָה בְּדֶרֶךְ הַמַּחֲסֵס
וְשִׁמְיָתוֹ אֶת יָדָיו לֵאמֹר זֶה לִינִי כֻלּוֹ:
מִלֵּאכָה מַחֲשָׁבֶה. מִתְקַיֶּמֶת מַחֲשָׁבוֹת
דִּנְיָהָ לִיהַ בְּרוֹחַ מַסִּיעֶתוֹ: **מִתְנִי'**
אוֹ עֶסֶר. לִחֲסֵה יִירוֹ וְתִמְקַלֵּל:
גַּמ' **דְּרִישִׁית אֵלֶּי בְּנִינִי**. אֵינִי בְּנִי
אֲלֵס מְדַהֲרִין עִינֵי דִלְכָּךְ עוֹמְדִין
לִפְנֵי אֲלֵלָהּ וְיִמְרָה זֶה סֶפֶע: **אֲבָל**
גִּישׁ כּוֹ. לֵאמֹר לִמְיָר אֲנוֹס הִיא:
(וְלִרְי'). מִלּוֹגֶתָה דְּרִישׁ יְהוּדָה בְּהֵאֵל:
פִּירְקָה (ר' סֵא): **כָּל בְּעָלֵי קוֹסֶה**.
אֲפֹךְ שְׁנֵי חִיסִים וְאִלְטוֹנִים. יִירוֹ.
חִירְסָה עָלֵי מִרְעָ. כְּסוּסִין שִׁירִי
בְּכִזְבִּים לִמְחֵה בְּשֹׁרֵר דְּכִרְסִים: סוֹה
אִתִּינָה מִה שֶׁשָּׂדֶה. מִתּוֹבָה קִלְמֵר
קִרְא וְלֹא קִרְקַע מִמֶּנּוּ לִהְיוֹ כְּתֹב
קִמְהָ דִּהְיִידָה דִּשְׁתָּה אֲתִרְשִׁי שָׂדֶה
שֶׁלֹּא עוֹלָם לֵךְ קִרְקַע: הִי גִרְסִין
כּוֹלִי הֵאֵי נָמִי לָשׁוֹן דּוּמִין. כְּלוֹמֵר
לִהְבֵּל מַשְׁוִים הַלִּידִקוֹס שְׁקוּדִימִים
לְפִרְעוֹעוֹת: **עִיבּוֹסָה הוּא**. שֶׁלֹּא יִרְאוּ
בְּרֵשֶׁה הַעֲמִידָה לִבָּא דְּכִמִּי כִי:

כתב רחמנא גדיש הוה אמינא גדיש חייב רחמנא משום דהפסד מרובה הוא
אבל קוצים דהפסד מועט אימא לא קמה למא לי מוה קמה בגלוי אף כל
בגלוי ולר' יהודה "דמחייב אנזקי טמן באש קמה למא לי לרבות כל בעלי
קומה ורבנן לרבות כל בעלי קומה מנא להו נפקא להו מאו הקמה ורבי
יהודה "א מביעי ליה לחלק ורבנן לחלק מנא להו נפקא להו מאו השרה
ורבי יהודה "אידי דכתב רחמנא או הקמה כתב או השרה שדה למא לי
לאתוי "לחכה נירו וסכסכה אבניו ולכתוב רחמנא שדה ולא בעי הנך
צריכא דאי כתב רחמנא שדה הוה אמינא מה שבשרה אין מידי אחרינא לא
קמ"ל אר"ש בר נחמי א"ר יונתן אין פורענות באה לעולם אלא בזמן שהרשעים
בעולם ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחלה שנאמר כי תצא אש ומצאה
קוצים אימתי אש יוצאה בזמן שקוצים מצוין לה ואינה מתחלת אלא מן
הצדיקים תחלה שנאמר ונאכל גדיש ואכל גדיש לא נאמר אלא ונאכל
גדיש שנאכל גדיש כבר: תאני רב יוסף מאי דכתיב "ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו עד בקר כיון שניתן רשות למשחית אינו מבחין בין צדיקים
לרשעים ולא עוד אלא שמתחיל מן הצדיקים תחלה שנאמר "והכרתי ממך
צדיק ורשע כבי רב יוסף כולי האי נמי לאין דומין א"ל אביי מיתבא
הוא לגבייהו דכתיב "כי מפני הרעה נאסף הצדיק אמר רב יהודה אמר רב
לעולם

אם יש בליבוי כזמי עצמו כדי ללבות חייב ואם לאו פטור אע"פ שסביב הרוח מלבה דלה נשיבת הרוח לזימור שלו ויסקייע על ידה ללבות דלה שבת שמאטורק נשיבת הרוח עם הניי זה אע"פ ששניהם מזד אחד כי הזימור חס והרוח קר:

רב אשי אפר כי אטינן וזרה ורוח טסייתו הני מיאי לענין שבת דמלאכת חושבת
המסייעתו הי מלאכת מחשבת ולהכי חייב בגרמא ורייה זו אכל עושה מעשה של וריי
הכל לא מקרי מבעיר אלא גרמא והמורה לא חייבה אלא מבעיר ולא הגורם (ואלא) הבער עיי
לענין האש ככל שאר גרמא קדיין גרמא בנזקין פטור ומר בר רב אשי דפריך גבי רתמא כל
מזורה ורוח מסייעתו מי סבר כרב אשי דהכל דהם לענין חיוב הרקע חשיב גיבי דליה וארץ
סולם מהשוכן חשיב גיבי דליה לענין הרקע אע"י דלא חשיב ליה הכס אלא גרמא דפטור
היזא מתחת הפטים דחשיב מויק משום דניחא ליה דחול ומכה בכח כל כך שאחר גמר כמו
ועל דנה להמריד שמה כל כך בכח עד שמויק בכח ארס לבדו בלא רוח דאסן כל אלא הוה מיני לה
ורחב גרמא בנזקין. מתוך כך נראה דאס שנים הביאו עינים ואור וליני שניהם ואין בכל
לרבות כל בעי קומה. קוטנרס פירש כל ב"ח אצל ביצועמי משמע דמריי צילנות וכל
הגדיש מיוחד שהוא תלוש מן הקרקע כל כך שהוא תלוש מן הקרקע ת"ל אז הקמה:

ד.

עין משפט
נר מצוה

כב א מ"י פ"ד מהל' נזקי
מתוך הלכה ז ועין
בהשגות ובמ"מ סמג עשין
סו טוש"ע ח"מ סימן ת"ח
סעף ט ועין שם בהג"ה

ובכ"י:
ב' ארבע אלפים במקומו ועוד
בכ"י פ"ב דף קסו):
בב' ג' ד' מ"י שם ה"י ח'
טושי"ע שם מעיף ב':

לעזי רש"י

פליימא (פיל"א). יעה.

מוסף דע"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones